“தர்மம் சர„

ஆகஸ்ட் (17 .8. 2026) • கும்பகோணம் • ப்ரதி-24

ப்ரஹ்மஶ்ரீ குருராம கனபாடிகள் பேசுகிறார்

விவாஹம் விவாஹத்தின் நோக்கம் (தர்மமும் சந்ததியும்)

அபுத்ரஸ்ய கதிர்நாஸ்தி ஸ்வர்க்கோ நைவ ச நைவ ச |
தஸ்மாத் புத்ரமுகம்த்ருஷ்ட்வா பித்ரூணாம் அன்ருணோ பவேத் ||

சந்ததி இல்லாதவனுக்கு மேலான கதியும் ஸ்வர்க்க லோகமும் கிடைக்காது. எனவே, நல்ல சந்ததியைப் பெற்று அதன் முகத்தைப் பார்ப்பதன் மூலமே ஒருவன் தன் முன்னோர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடனிலிருந்து (பித்ரு கடன்) விடுதலையடைகிறான். இதற்கு விவாஹமே அடிப்படையாகும்.

தர்மே ச அர்த்தே ச காமே ச நாதிசரிதவ்யா |
தர்மார்த்த காமேஷு த்வயா இயம் நாதிசரிதவ்யா ||

பெண்ணின் தந்தை மாப்பிள்ளையிடம், "தர்மம், அர்த்தம் (பொருள்), காமம் ஆகிய வாழ்வின் மூன்று முக்கிய லட்சியங்களிலும் இந்த பெண்ணை விலக்கி வைக்காமல், அவளோடு இணைந்தே செயலாற்ற வேண்டும்; இவளை விட்டு விலகி தர்மம் செய்யக்கூடாது" என்று கூறி கன்னிகாதானம் செய்து தருகிறார்.

ஸப்தபதி (ஏழடி நடத்தல்)

ஏகமிஷே விஷ்ணுஸ்த்வா நயது | த்வே ஊர்ஜே விஷ்ணுஸ்த்வா நயது |
த்ரீணி வ்ரதாய விஷ்ணுஸ்த்வா நயது | மாயோபவ்யாய விஷ்ணுஸ்த்வா நயது |
பஞ்ச பசுப்யோ விஷ்ணுஸ்த்வா நயது | ஷட் ருதுப்யோ விஷ்ணுஸ்த்வா நயது |
ஸப்த ஸப்தப்யோ ஹோத்ராப்யோ விஷ்ணுஸ்த்வா நயது ||

தம்பதிகள் இருவரும் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடிக்கும் பகவான் விஷ்ணுவின் அருளை வேண்டுகிறார்கள்:

முதல் அடி: உணவிற்காக.
இரண்டாம் அடி: பலம் மற்றும் ஆரோக்கியத்திற்காக.
மூன்றாம் அடி: தர்ம விரதங்களைக் காப்பதற்காக.
நான்காம் அடி: சுகம் மற்றும் இன்பத்திற்காக.
ஐந்தாம் அடி: பசுக்கள் மற்றும் செல்வத்திற்காக.
ஆறாம் அடி: ஆறு ரிதுக்களிலும் (பருவங்களிலும்) நல்வாழ்விற்காக.
ஏழாம் அடி: வாழ்நாள் முழுமைக்குமான பிரியமான நட்பிற்காக.

தொடரும் .

ஸ்ரீமதி ஸௌம்யா குருராமன்

பாரதப் பாரம்பரியத்தின் காவலர்: சுதந்திரப் போராட்ட வீராங்கனை கமலாதேவி சட்டோபாத்யாயா

கமலாதேவி சட்டோபாத்யாயா (1903–1988) இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றிலும், சுதந்திர இந்தியாவின் கலை மற்றும் கலாச்சார மறுமலர்ச்சியிலும் மிக முக்கிய பங்காற்றிய ஒரு ஆளுமை ஆவார்.

பிறப்பு: 1903-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 3-ஆம் தேதி மங்களூரில் (கர்நாடகா) ஒரு சரஸ்வத் பிராமணக் குடும்பத்தில் பிறந்தார்.

கல்வி & சமூகம்: சிறுவயதிலேயே தந்தை மறைந்த நிலையிலும், தாய் மற்றும் பாட்டியின் வழிகாட்டுதலில் கல்வியும், வேதாந்த-தர்ம சிந்தனைகளும், கலை ஆர்வமும் பெற்றார். அக்கால கட்டத்தின் சமூகக் தடைகளை உடைத்து, லண்டன் ஸ்கூல் ஆஃப் எகனாமிக்ஸ் (LSE) வரை சென்று உயர்கல்வி கற்றார்.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு

உப்பு சத்தியாகிரகம்: 1930 உப்பு சத்தியாகிரகத்தின் போது, பம்பாயில் உப்பு சட்டத்தை மீறி உப்பை விற்றதற்காகக் கைது செய்யப்பட்ட முதல் பெண் தலைவர்களில் ஒருவர்.

பெண்கள் உரிமை மற்றும் கலாச்சாரம்: சுதந்திரப் போராட்டத்துடன் இணைந்து இந்தியப் பாரம்பரிய கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள் மற்றும் பிராமண/பாரம்பரிய நெறிகள் அழிந்துபோகாமல் தடுத்து, தேசிய அளவில் அவற்றிற்கு அங்கீகாரம் பெற்றுத் தந்தார்.

கோயில் கலைகள் மற்றும் ஆன்மீக வடிவங்களை மீட்டெடுத்தல்

சனாதன தர்மத்தில் கலை என்பதும் ஒரு ஆன்மீக வழிபாடே. இந்தியாவில் காலனித்துவ ஆட்சியினாலும் நவீனமயமாக்கலாலும் அழியும் தருவாயில் இருந்த பாரம்பரியக் கோயில் கலைகளான கூடியாட்டம், கதகளி, யக்ஷகானம், தோல் பாவைக் கூத்து போன்ற தர்ம நெறி சார்ந்த கலை வடிவங்களை மீட்டெடுத்து தேசிய அளவில் அங்கீகாரம் பெறச் செய்தார்.

ராமாயணம், மகாபாரதம் மற்றும் புராணக் கதைகளை மையமாகக் கொண்ட பாரம்பரிய நாடகக் கலைகளைப் பாதுகாத்து, அவற்றைக் கலைக்கூடங்களுக்கும் மேடைகளுக்கும் கொண்டு வந்தார்.

இந்திய சமுதாயத்திற்கும் கலாச்சாரத்திற்கும் அவர் ஆற்றிய சேவையைப் பாராட்டி உயரிய விருதுகள் வழங்கப்பட்டன: பத்ம பூஷண் (1955), பத்ம விபூஷண் (1987) , ராமன் மகசேசே விருது (1966). கமலாதேவி சட்டோபாத்யாயா, தேச விடுதலையை வெறும் அரசியல் சுதந்திரமாகப் பார்க்காமல், இந்தியாவின் சுதேசி தர்மம், கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தின் விடுதலையாகப் பார்த்து வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்தப் பெண்மணி ஆவார்.

लोका: समस्ता: सुखिनो भवन्तु ॥

தொடரும்

“அடிப்படை தர்மங்கள்”

வித்வான் விரூபாக்ஷ சர்மா

छायायामवलेपनं कुर्यात् न पादेन पादं स्पृशेत्।
न हस्तौ न पादौ क्षालयेत् जलं चापि न पिबेत् तिष्ठन्॥

நின்று கொண்டு செய்யக்கூடாதவை: நின்று கொண்டு தண்ணீர் குடிப்பதோ, நின்று கொண்டு பாதங்களைக் கழுவுவதோ கூடாது. இது உடலில் உள்ள பிராண சக்தியைக் குறைக்கும்.

காலால் காலைத் தொடுதல்: அமர்ந்திருக்கும் போது ஒரு காலால் மற்றொரு காலைத் தொடுவதோ அல்லது காலை ஆட்டுவதோ லக்ஷ்மி கடாட்சத்தைப் போக்கும்.

ஸ்ரீ சர்மா சாஸ்திரிகள்

नैकवस्त्रो द्विजो भुञ्जीत
न नग्नः स्नानमाचरेत्।

உணவருந்தும் போதும், பூஜை அல்லது ஜபம் செய்யும் போதும் ஒரே ஒரு ஆடை மட்டும் (ஒற்றை வேஷ்டி அல்லது ஆடை) உடுத்தியிருக்கக் கூடாது. தோளில் ஒரு துண்டு (உத்தரீயம்) ஆவது இருப்பது அவசியமாகும்.

வெறும் தரையில் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவதோ, தியானம் செய்வதோ கூடாது. பூமியின் ஈர்ப்பு விசை நமது சக்தியை ஈர்த்துக் கொள்ளும் என்பதால், பாய், மரப்பலகை அல்லது வஸ்திரத்தின் மீது மட்டுமே அமர வேண்டும்.

வேங்கடேஷ்- பூர்வமீமாம்ஸா சிரோமணி

அத்வைத கதைகள்

ॐतन्निष्ठस्य मोक्षोपदेशात्-

ஓம் தந்நிஷ்டஸ்ய மோக்ஷோபதேசாத்

ஒரு காலத்தில், கடல் சீற்றம் அதிகம் உள்ள ஒரு தீவில் ஒரு இளைஞன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் பெயர் சத்யன். அந்தத் தீவில் வாழ்ந்த மக்கள் அனைவரும் ஒரு பெரிய இக்கட்டில் இருந்தனர். தீவைச் சுற்றிலும் இருளும், பாறைகளும் நிறைந்த கடல் இருந்தது. அங்கிருந்து தப்பித்து, 'பேரின்பக் கரை' என்ற இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதே எல்லோருடைய ஆசையாகவும் இருந்தது.

தீவில் இருந்தவர்கள் வெவ்வேறு வழிகளைச் சொன்னார்கள். ஒருவன் சொன்னான், "நீ கடலில் சும்மா குதி, அலைகள் உன்னை எங்காவது கொண்டு சேர்க்கும்." (இது குருட்டு நம்பிக்கை). இன்னொருவன் சொன்னான், "நீ ஒரு பெரிய மரக்கட்டையைப் பிடித்துக்கொள், அது உன்னை மிதக்க வைக்கும்." (இது ஜடமான பொருளை நம்புதல்).ஆனால் சத்யன் கேட்டான், "அந்த மரக்கட்டைக்கு நான் எங்கே போக வேண்டும் என்று தெரியுமா? அதற்கு அறிவு உண்டா?" என்று கேட்டான். யாருக்கும் பதில் தெரியவில்லை.

அப்போது அந்தத் தீவிற்கு ஒரு முதியவர் வந்தார். அவர் சத்யனைப் பார்த்து, "மகனே, அந்தத் தூரத்தில் ஒரு சிறு ஒளி தெரிகிறதல்லவா? அதுதான் 'பரம்பொருள்' என்னும் கலங்கரை விளக்கம். நீ உன் படகை அந்த ஒளியை நோக்கியே செலுத்தி, அதில் உறுதியாக நிலைத்திருந்தால் (நிஷ்டை), நீ கரையேறுவாய் என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்கின்றன," என்றார்.

சத்யன் கேட்டான், "ஐயா, நான் அந்த ஒளியை மட்டும் நம்பினால் போதுமா? அந்த ஒளி என்னை எப்படிக் காப்பாற்றும்?" குரு சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார், "அந்த ஒளி வெறும் வெளிச்சம் மட்டுமல்ல, அது ஒரு வழிகாட்டி. நீ அந்த ஒளியில் உன் மனதை லயிக்கச் செய்தால், உன் பயணம் சீராகும். அந்த ஒளியை நம்பிச் செல்பவர்களுக்கு 'நிச்சயம் விடுதலை உண்டு' என்று பெரியவர்கள் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்."

தொடரும்

“ஸம்சய நிவ்ருத்தி”
தர்ம சாஸ்த்ர மற்றும் ஆன்மீக தொடர்பான கேள்விகள் வரவேற்கபடுகின்றன .8838515265-என்ற வாட்சப் எண்ணிற்கு உங்கள் பெயர் ஊர் பெயருடன் அனுப்பவும்.

திரு வெங்கட் என்பவர் இந்த கேள்வியை கேட்டிருக்கிறார் .

கேள்வி : அமாவாஸ்யை மற்றும் மாச பிறப்புகளில் வாழைக்காய் கண்டிப்பாக சேர்க்க வேண்டுமா? ஏன்?

நமது பாரம்பரியத்தில் (குறிப்பாக தமிழ்நாட்டின் சைவ-வைணவ கிரகஸ்த பாரம்பரியத்தில்) அமாவாசை மற்றும் மாதப் பிறப்பு (மாத ஆரம்பம் / சங்கராந்தி / பிரதமை) ஆகிய இந்த இரண்டு நாட்களிலும் வாழைப்பழம் அல்லது வாழைக்காய் நிவேதனம் செய்வதையோ / உணவில் சேர்ப்பதையோ மிகவும் பழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இதை "கண்டிப்பாக சேர்க்க வேண்டும்" என்பதை விட "ஸ்ரேயஸ்கரம் / புண்ணியகரம்" (நன்மையும் புண்ணியமும் தருவது) என்று கருதுகிறார்கள். இதன் முக்கிய காரணங்கள் பின்வருமாறு:

பித்ரு தர்ப்பணம் மற்றும் தேவ பூஜையில் வாழைப்பழத்தின் சிறப்பு இடம்

அமாவாசை என்பது பித்ரு காரியங்களுக்கு (தர்ப்பணம், ஸ்ராத்தம்) மிக முக்கியமான நாளாகும். சாஸ்திரங்களில் " கதலீபலம் " (வாழைப்பழம்) பித்ருக்களுக்கு மிகவும் உகந்தது என்று கூறப்பட்டுள்ளது

" கதலீபலம் தத்யாத் பித்ரூணாம் துஷ்டயே ஸதா "

(பித்ருக்களின் ஆத்ம திருப்திக்காக எப்போதும் வாழையினை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்)

வாழைப்பழம் விதையற்று இருப்பது " நிஃசேஷ-திருப்தி " (முழுமையான திருப்தி மற்றும் தடையற்ற வம்ச வளர்ச்சி) என்பதன் குறியீடாகக் கருதப்படுகிறது — இதை பித்ருக்களுக்கு அர்ப்பணிப்பதன் மூலம் வம்ச விருத்தி தடையின்றி நிகழும்.

அமாவாசை = சந்திரன் மறைவு → ஜடராக்னி மந்தமடைதல் (ஆயுர்வேதப்படி: அமாவாசையன்று செரிமான சக்தி / அக்னி மந்தமாக இருக்கும்).

வாழைப்பழம் (பழுத்தது) — இனிப்பு (மதுரம்), குளிர்ச்சி (சீதம்), மென்மை (ஸ்நிக்தம்), பலம் தருவது (பல்யம்), வாத-பித்த அமைதியைத் தருவது → செரிமானம் குறைவாக இருக்கும் போது எளிதில் செரித்து, திருப்தியளிக்கும்.

வாழைக்காய் (பச்சை) — துவர்ப்பு (கஷாயம்), வறட்சி (ரூக்ஷம்), கபம் மற்றும் வாதத்தை உயர்த்தக்கூடியது → சங்கராந்தி / மாதப் பிறப்பன்று வாழைக்காய் பொரியல் / கூட்டு செய்து சாப்பிடுவதன் மூலம் கபம்-வாத சமநிலை உருவாகும் (பருவக்கால மாற்றத்தின் போது இது அவசியமானது).

இது சாஸ்திரக் கட்டாயம் ("கண்டிப்பாகச் செய்ய வேண்டும்") என்பதில்லை; மாறாக, நன்மை மற்றும் புண்ணியம் அடைதல் (ஸ்ரேயஸ்), பித்ருக்களின் திருப்தி, விஷ்ணுவின் அருள், ஆரோக்கியப் பாதுகாப்பு, மங்களக் குறியீடு — இவை அனைத்திற்காகவும் "சேர்க்கலாம் / சேர்க்க வேண்டும்" என்பதே இந்த பாரம்பரியத்தின் சாராம்சமாகும்.